

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 031552 19 U
Sarajevo, 24.07.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja Hifa-Oil d.o.o. Tešanj, ulica Bukva 10, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-757-7/18 od 21.12.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita br. 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 24.07.2020. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača u postupku javne nabavke robe benzina BMB-95 i Dizela Euro-4 i Euro 5 za potrebe MO i OS BiH za 2018/2019 godinu, ugovornog organa Ministarstvo odbrane BiH. Odbijen je zahtjev žalitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor, jer smatra da je osporeno rješenje doneseno pogrešnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH i pogrešnom primjenom odredbi Zakona o upravnom postupku BiH, odnosno zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužbom ukazuje da je u konkretnom postupku javne nabavke, tužitelj izabran kao najpovoljniji ponuđač, ali je ponuđač Hifa Petrol d.o.o. Sarajevo, uložio žalbu, te je tuženi istu uvažio, navodeći da tužitelj u svojoj ponudi, za Lot 2, nije dostavio potvrdu poslovne banke o svim aktivnim računima kod Centralne banke, te da nije dokazao da raspolaže transportnim kapacitetom. Također je za Lot 3 navedeno da tužitelj nije dostavio potvrdu o svim aktivnim računima. Međutim, tužitelj je dostavio dokaz, potvrdu Unicredit banke broj: 06-2-P-1059/18 od 01.10.2018. godine, u skladu sa tačkom

7.3.1. pod a). tenderske dokumentacije da ni jedan od otvorenih računa nije bio blokiran u zadnjih 12 mjeseci. Dakle, ugovorni organ je i zahtijevao da ni jedan od transakcijskih računa nije blokiran, a ne podračun. Također, propust banke da navede podračun visa elektronske kartice za zaposlenika ne čini ponudu neprihvatljivom. Nadalje, tužitelj ističe da je dostavio dokaz i da posjeduje četiri cisterne sa certificiranim elektronskim brojlilima, od kojih su dvije kapaciteta većeg od zahtijevanih 20.000 litara, što prebacuje minimalne zahtijevane kapacitete i za Lot 2 i Lot 3. Dakle, u ponudama broj: 18-01, 18-02 i 18-03 od 10.10.2018. godine za tri Lota, tužitelj je dokazao da raspolaže transportnim kapacitetom od ukupno 70.200 litara, a ne sa minimumom od 60.000 ili 40.000 litara, kako je traženo u tenderskom dokumentu. To znači da je ugovorni organ trebao vrednovati ukupne prihvatljive certificirane transportne kapacitete, jer je postupajući suprotno, povrijedio odredbu člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Osim toga, tužitelj je dostavio značajno povoljniju ponudu. Konačno, tužitelj je dostavio dokaze zahtijevane u skladu 7.3.1. i 7.41. tenderskog dokumenta, jer je dostavio izvještaj i potvrdu banke i 4 saobraćajne dozvole, iz kojih se vidi kojim kapacitetima raspolažu cisterne koje tužitelj posjeduje. Tužitelj smatra i da konkretno predmetno rješenje nije trebala donijeti osoba koja je donijela prethodno rješenje zbog eventulanog postojanja subjektivnosti pri odlučivanju. Zbog svega navedenog, tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i obaveže ga na naknadu štete u vidu izmakle dobiti u iznosu od 2.600,00KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača u postupku javne nabavke robe benzina BMB-95 i Dizela Euro-4 i Euro 5 za potrebe MO i OS BiH za 2018/2019 godinu, ugovornog organa Ministarstvo odbrane BiH. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio da je ugovorni organ pravilno proveo konkretan upravni postupak i to postupajući po rješenju tuženog broj: JN2-01-07-1-678-7/18 od 22.11.2018. godine, te da Ured za razmatranje žalbi BiH nije dužan kontrolisati činjenično stanje prethodnog postupka po žalbi. Odluku kao u dispozitivu, tuženi je donio u skladu sa članom 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH i članom 228. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH.

Osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica..

Ugovorni organ dužan je postupati transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. U skladu sa članom 68. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), ugovorni organ odbacuje zahtjev za učešće ili ponudu, ako ponuđač nije dostavio tražene dokaze ili

je dostavio nepotpune dokaze ili je lažno predstavio informacije koje su dokaz ispunjavanja uslova iz člana 45. do 51. ovog Zakona. U smislu člana 68. stav 4. tačka a). do j)). propisani su slučajevi kada je ugovorni organ dužan odbaciti zahtjev za učešće ili ponudu. U smislu odredbe člana 104. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, Ured za razmatranje žalbi BiH, nije dužan kontrolisati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmet prethodne žalbe u istom postupku javne nabavke.

Pravilnim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi u svrhu pravilne ocjene zakonitosti pobijanog akta, ovo vijeće je izvršilo uvid u predmetne spise, kao i prethodno rješenje tuženog broj: JN2-01-07-1-757-7/18 od 21.12.2018. godine, na osnovu kojeg je ugovorni organ izmijenio svoju Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i donio novu Odluku o izboru. Dakle, u tenderskom dokumentu broj: 11-03-26-1068-23/18 u tački 7.4.1 (*Tehnička i profesionalna sposobnost u smislu člana 49. ZJN*), ugovorni organ je zahtijevao da ponuđači dostave dokaz za svaki lot pojedinačno, (Lot 1, Lot 2 i Lot 3,) o posjedovanju cisterni sa certificiranim elektronskim brojlilima u vlasništvu ili zakupu, minimalnog kapaciteta od po 20.000,00 litara. U svrhu dokazivanja navedenog uslova, ponuđači su bili dužni dostaviti ovjerene kopije saobraćajnih dozvola za cisterne (tačka 7.4.2. ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti). Nije osnovan prigovor iz tužbe da je tužitelj dostavio dokaze u skladu sa zahtjevom, obzirom da iz ponude tužitelja (strana 89 itd) iz dostavljenih dokaza, saobraćajnih dozvola, proizilazi da su specijalne cisterne koje tužitelj posjeduje mase 18.000,00 litara a ne 20.000,00KM, kako je to ugovorni organ, minimalno zahtijevao da budu. Nije osnovan prigovor kojim se ukazuje da tužitelj zbirno ispunjava uslov, jer je zahtjev iz tendera jasan i propisan za svaki lot posebno.

Također, ovo vijeće je izvršilo uvid i u izvještaj o računima Centralne banke, kojim se potvrđuje koji su bankovni računi tužitelja aktivni na dan 10.08.2018. godine. Za navedene aktivne račune, tužitelj je i dostavio potvrde o solventnosti za tužitelja kao pravno lice, ali je potvrdu aktivnog računa kod Unicredit banke, dostavio za više fizičkih lica VBE odnosno Visa Bussiness Electron, te se dostavljena potvrda ne odnosi na pravno lice, Hifa oil. d.o.o. Tešanj. Tužitelj i sam navodi da je naknadno dostavljena potvrda Unicredit banke, ali ona glasi na fizičko lice Visa Electron Bussiness, te se ne odnosi na tužitelja kao pravno lice i kako je to navedeno u svim ostalim potvrdama banaka. Posljedično, imajući u vidu da je u prethodnom rješenju istog postupka javne nabavke, tuženi pravilno ocijenio sve navode žalitelja Hifa Petrol d.o.o. Sarajevo i u konačnici dao uputu ugovornom organu da ponovno izvrši ocjenu ponuda, to je postupak proveden nakon pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica. Nije osnovan ni prigovor da je cijena ponude tužitelja bila znatno manja od konkurencije, jer je vijeće izvršilo uvid u Zapisnik sa otvaranja ponuda od 10.10. 2018. godine, gdje su navedene cijene za sve lotove, odnosno svih prihvatljivih ponuda.

Iz navedenog proizilazi da tužba tužitelja nije osnovana, a osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, Zakona o javnim nabavkama BiH. Iz istih razloga ne može se udovoljiti ni zahtjevu tužitelja za troškovima upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10). Ostale prigovore vijeće nije posebno obrazlagalo jer nisu od utjecaja na konačnu odluku.

Slijedom navedenog, ovaj Sud je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

